

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1893—94 blev der af Regeringen i Landstinget fremsat et Forslag til Lov om Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje. Efter at Lovforslaget i dette Ting var blevet vedtaget i en paa forskellige Punkter fra det oprindelige Forslag noget afvigende Skikkelse, gik Forslaget over til Behandling i Folketinget. Det naaede dog ikke der at komme til 2den Behandling, hvorimod det af Folketinget nedsatte Udvalg inden Rigsdagssamlingens Slutning under 1ste Maj 1894 afgav en Beretning, jfr. Rigsdagst. for 1893—94, Tillæg B., Sp. 2449. I denne Beretning udtales det, at det Spørgsmaal, hvis Ordning navnlig giver Anledning til Tvivl, vedrører de Sporvejskoncessioner, i hvilke det er fastsat, at Anlægget ved Koncessionsfristens Udløb tilfalder Staten, hvorhos Udvalget tilføjer, at det vilde være ønskeligt, om Spørgsmaalet saa vidt muligt løstes saaledes, at vedkommende Kommune mod Betaling af et passende Vederlag indtraadte i Statens hidtidige Ret over for den paa-gældende Koncessionshaver.

Ministeriet har herester i den siden forrige Rigsdagssamling's Slutning forløbne Tid forhandlet med Medlemmer af Københavns Magistrat og Formanden for Fredensberg Kommunalbestyrelse som Repræsentanter for de tvende Kommuner, for hvilke det foran berørte Spørgsmaal væsentligst er af Interesse.

Paa Grundlag af det gennem disse Forhandlinger vundne Resultat, der dog ikke fremtræder i Form af egentlig Overenskomst, er § 4 i det foreliggende Lovforslag affattet. Hovedbestemmelsen i denne Paragraf gaar ud paa, at den eller de paa-gældende Bestyrelser til enhver Tid skulle være berettigede til at indtræde i den Staten ved de her omhandlede Koncessioner tillagte Ret mod Erklæggelsen af et vist Vederlag. Denne Bestemmelse er formentlig i god Overensstemmelse saavel med Forholdets Natur og

den nugældende Lovgivning (Lov 20de Februar 1875) som med Principperne i nærværende Lovforslag. Man har ment, at Vederlaget af praktiske Grunde bør fastsættes i Forhold til vedkommende Selskabs Aktiekapital, hvorhos man har anset 5 pCt. deraf som et passende Vederlag. Da imidlertid et Selskab, paa hvilket denne Bestemmelse kommer til Anvendelse, senere kan have faaet Koncession til en anden Sporvejslinie, uden at der ved en saadan Koncession er tillagt Staten nogen Ret til Anlægget, hvad der f. Eks. er Tilfældet ved den Københavns Sporvejselskab under 18de November 1892 meddelte Koncession til at anlægge og drive en Sporvej fra Vestervoldgade ad Istedgade til Vestre Kirkegaard, bør det Beløb, der er medgaaet i Anledning af et saadant Anlæg, fradrages Aktiekapitalen ved Beregningen af de 5 pCt., saafremt Kapitalen til oftnævnte Anlæg er bleven tilvejebragt ved Aktiekapitalens Forgøelse og ikke paa anden Maade, saafom af Selskabets Rejsefond eller ved Udstedelse af Prioritetsobligationer; en hertil sigtende Bestemmelse er derfor optagen i Lovforslaget.

I de Tilfælde, hvor vedkommende Bestyrelse ikke maatte ønske paa de foreslaaede Vilkaar at indtræde i Statens Ret, vil det formentlig være forbundet med stor Uansættelighed at give almenlydige Regler for, hvorledes der da vil være at forholde, og navnlig forud at fastslaa bestemte Regler for Udfindelse af Værdien af Statens Ret, og man har derfor anset det for rettest at foreslaa, at det i saadanne Tilfælde forbeholdes Lovgivningsmagten ved særlig Lov i hvert enkelt Tilfælde at træffe Afgørelse herom.

For øvrigt giver Forslaget ikke Anledning til nogen særlig Bemærkning, idet man med Hensyn til dets øvrige Indhold kan henholde sig til de Bemærkninger, der ledsagede det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag, i Forbindelse med de derom paa Rigsdagen førte Forhandlinger.